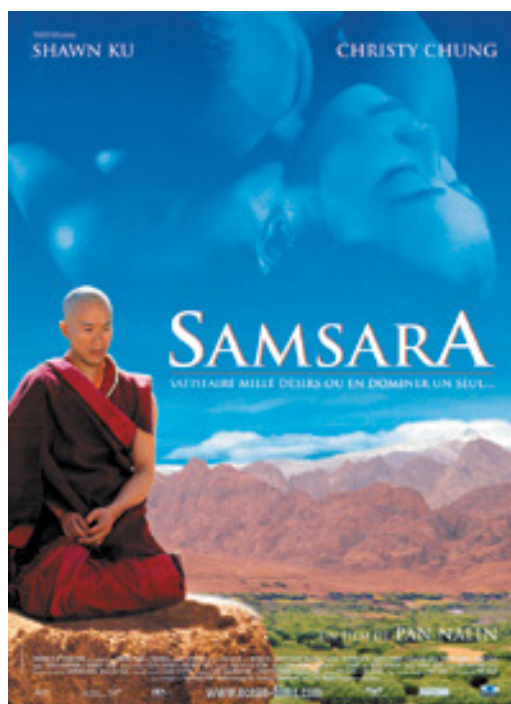

Cinemien Film & Video Distribution
Entrepotdok 66
1018 AD Amsterdam
t. 020 - 627 9501
www.cinemien.nl
info@cinemien.nl

presenteert

SAMSARA

Een film van PAN NALIN

SYNOPSIS

Wat is belangrijker: duizend verlangens bevredigen of slechts één overwinnen?

Samsara, een spiritueel liefdesverhaal dat zich afspeelt in het majestueuze Himalayalandschap (Ladakh), volgt de zoektocht en de strijd van een man naar spirituele verlichting.

Geleid door Apo, een wijze en oudere monnik en Zoram, een jonge monnik, trekt een karavaan lama's door de bergen op zoek naar Tashi, een briljante leerling die gedurende drie jaar afgezonderd in een afgelegen hermitage leefde om te mediteren. Tashi wordt terug naar het klooster gebracht, waar hij langzaam van zijn diepe trance herstelt.

De terugkeer van Tashi heeft echter onverwachte resultaten. Ondanks het feit dat zijn leven gewijd was aan zijn spirituele ontwikkeling, ervaart hij een verrassende ontwaking van zijn seksuele gevoelens. Deze gevoelens vallen samen met zijn reis naar een dorpje waar hij de oogst moet zegenen. Hij ontmoet er Pema, een mooie jonge vrouw. Het is liefde op het eerste gezicht. Voor het eerst stelt Tashi de spirituele waarden van zijn monnikenbestaan in vraag, met als gevolg dat Apo hem naar een mysterieuze hermitage stuurt, waar hij zal worden ingewijd in de mysteries van de heilige tantrische geschriften.

Tashi realiseert zich dat hij het wereldse leven moet meegemaakt hebben, om eraan te kunnen weerstaan. Dus verlaat hij het klooster waar hij sinds zijn vijfde heeft geleefd voor Samsara, de wereld waarin we leven.

Eerst is het dagelijkse leven een opeenvolging van plezier en verwondering. Tashi trouwt met Pema en samen ontdekken ze het geluk van seksuele vereniging en de voordelen – en ook de nadelen – van bezit. Ze krijgen een zoon, Karma. Maar het meest belangrijke; Pema onthult spirituele aspecten van haarzelf die Tashi onophoudelijk verwonderen en uitdagen.

Maar Tashi is niet voorbereid op andere aspecten van het dagelijkse leven, zoals de jaloezie van buurman Jamayang, die voorbestemd was om Pema te huwen, of de aantrekking die hij voelt tot Sujata, een exotische jonge migrante, of zelfs zijn gevecht met Dawa, een graanhandelaar uit de stad die er onethische praktijken op nahoudt.

Wanneer een opzettelijke brand bijna alles wat hij en Pema bezitten, vernielt, vecht hij met Jamayang en Dawa. Hij realiseert zich dat het leven in Samsara veel complexer is dan hij zich ooit kon voorstellen. Maar zijn lot draait en keert tot een verrassend einde...

Samsara

138 min.

Duitsland/India

Taal: Tibetaans

Kleur/35mm

CAST

TASHI	Shawn Ku
PEMA	Christy Chung
SUJATA	Neelesha Bavora
KARMA	Tenzin Tashi
SONAM	Jamayang Jinpa
APO	Sherab Sangey
JAMAYANG	Kelsang Tashi
CHEN TULKU	Tsepa Tsangpo
DAWA	Lhakpa Tsering

CREW

Regisseur	PAN NALIN
Scenarist	PAN NALIN
	TIM BAKER
Producer	KARL BAUMGARTEN
	CHRISTOPH FRIEDEL
Director of Photographie	RALI RALCHEV, B.A.C.
Editor	ISABEL MEIER
Sound Designer	BRUNO TARRIÈRE
Music	CYRIL MORIN
Costumes	NATASHA DE BETAK
Production Designer	PETRA BARCHI
Casting	VIVIAN HASBROUK
	ANDREW LEUNG
Production Manager	DILIP SHANKAR
Cinematographer	CHRISTO BAKALOV, B.A.C.
Art Director	EMMA PUCCI

PAN NALIN

Pan Nalin, een autodidactische regisseur, is afkomstig uit een arm gezin uit een afgelegen dorpje in Adata, India. Zijn spirituele opvoeding was het rijkste dat hij van zijn familie meekreeg. Nalin bracht het grootste deel van zijn jeugd door op en rond de treinsporen en perrons. Hij hielp zijn vader, die thee en snacks verkocht. Op die jonge leeftijd was hij al gefascineerd door spiegels, licht en schaduw. Het dorpje waarin hij woonde, afgelegen van de wereld en dichtbij wildnatuurgebieden, bracht ertoe bij dat zijn fantasie werd aangewakkerd. Nalin hield als kind niet van school, in plaats daarvan schilderde en tekende hij en dwaalde hij rond. Vaak speelde hij mee in kindertheaterstukken of in mythologische drama's. Zijn eerste film zag hij op ongeveer negenjarige leeftijd. Sinds die dag wilde hij alleen film 'worden'.

Later, als tiener, verliet hij zijn familie en zijn geboortedorp en trok naar een verre stad, een compleet vreemde wereld voor hem. Toen hij vernam dat hij, om naar de filmschool te gaan, een grauaat moest zijn, begon hij zelf te leren om een film te maken. Overdag studeerde hij Fijne Kunsten en 's avonds en 's nachts werkte hij om zijn studies en onderhoud te kunnen financieren. Om gratis lessen Engels te kunnen volgen bij een christelijke missionaris, poetste hij zijn kantoor, hielp hij hem in de kerk en deelde hij gratis kopieën van het Oude Testament uit. Uiteindelijk kreeg Nalin de toelating om te studeren aan het prestigieuze Nationaal Instituut voor Design in India. Hij studeerde er visuele communicatie maar besteedde het grootste deel van zijn tijd aan het leren filmmaken. Daarnaast beheerde hij ook nog een erg succesvolle filmclub waar hij films screende en er over schreef. Hij organiseerde ook vaak filmfestivals en retrospectieven van films van onder andere Tarkovsky, Goddard, Bergman, Kurusawa, Eisenstein en Buñuel.

Na het maken van een viertal animatiefilms en een twintigtal korte stille films met een 8mm en 16 mm Bolex, besloot Nalin dat het leven de beste filmschool is. Dus begon hij door India te reizen en zoveel mogelijk over zichzelf, zijn roots en de rest van de wereld te leren.

Moe van zijn nomadenbestaan en het dakloze leven belandde hij uiteindelijk in Bombay, 26 Roepies op zak en een zak vol onafgewerkte scripten.

Hij begon te werken bij een filmproductie bedrijf, waar hij eerst als productiemedewerker aan de slag ging en daarna productiemanager werd. Het duurde slechts enkele maanden voordat de producers Nalins talent opmerkten en hij een aanbod kreeg om reclamefilmjes en bedrijfsfilms

te regisseren. Zijn onmiddellijke succes in de reclamewereld bracht niet alleen geld op, maar het was ook een ervaring waaruit hij veel kon leren. Binnen een jaar startte Nalin 'Ideas Unlimited' op, een filmproductiebedrijf dat uitgroeide tot één van de beste. Maar Bombay bracht geen creatieve voldoening voor Nalin en hij voelde zich als een 'outsider'.

Op een dag verkocht hij alles wat hij bezat en vertrok op reis naar Europa. Gedurende 6 maanden trok hij met een rugzak door Europa... genietend van het leven. Bij zijn terugkeer naar India dwaalde hij rond in de Himalayas en bouwde een stevige spirituele basis op, naast het ontwikkelen van nieuwe ideeën voor speelfilms. Naast het schrijven van scenario's experimenteerde hij ook met kortfilms, waardoor hij uiteindelijk met meerdere onafgewerkte kortfilms opgescheept zat. Nalin maakte ook verscheidene documentaires in samenwerking met Canal Plus, BBC, Discovery, National Geographic, France 3, ...

Al zijn films gaan over de zoektocht naar spiritualiteit en de sfeer van erotiek, sensualiteit, geloof, religie en gemeenschap die ermee gepaard gaat.

Reeds in 1993 achtte hij het tijd om Samsara te maken, maar het duurde 7 lange jaren vooraleer zijn droom werkelijkheid werd.

Momenteel werkt Pan Nalin aan twee engelstalige projecten: Bodhidharma en een moderne adaptatie van het Indische epos Mahabharata, dat zich afspeelt in New York. Hij werkt daarnaast ook nog aan twee documentaires – Mystic Revelation of Rastafarai en Geisha.

Regisseur

1. Khajuraho (1992) :kortfilm
2. Tulkus (1993)
3. Nagas (1994)
4. Doubt (1995) :kortfilm
5. Tour Eiffel Trilogie (1996): kortfilm
6. Devadasi (1997)
7. Amazing World: India (1999)
8. Ayurveda: Art of Being (2001)
9. Samsara (2001)

Scenarist

1. Khajuraho (1991): kortfilm
2. Tulkus (1993)
3. Nagas (1994)
4. Doubt (1995): kortfilm
5. Kaal (1996)
6. Devadasi (1997)
7. Amazing World: India (1999)
8. Ayurveda: Art of Being (2001)
9. Samsara (2001)

Producer

1. Kaal (1996)
2. Dance of the Wind (1997)

SHAWN KU (Tashi)

Samsara is het filmdebuut van Shawn Ku. Van opleiding is Shawn Ku een professionele danser. Na zijn B.A. in chemie gehaald te hebben aan de Harvard Universiteit, begon hij een succesvolle carrière in theater- en musicalproducties in New York (o.a. in “*The King and P*” en “*Miss Saigon*”). Momenteel volgt Shwan Ku lessen aan de ‘Graduate School of Cinema and Television’ in Los Angeles.

CHRISTY CHUNG (Pema)

Christy begon haar carrière in 1993. Ze won de Miss Chinese Montreal verkiezing en werd Miss Chinese International in Hong Kong tijdens haar laatste studiejaar aan de universiteit. Hierdoor kreeg ze meteen aandacht van filmregisseurs wereldwijd en kreeg ze verscheidene rollen aangeboden.

Christy zag zichzelf echter niet meteen als filmster, en ze besloot om in Hong Kong te blijven en daar aan een acteercarrière te werken. Tot op vandaag heeft Christy Chung in meer dan 20 Hong Kong films gespeeld. Haar vertolking in *Samsara* is haar eerste rol in een internationale film. Na het draaien van *Samsara* werd ze uitgenodigd om in *Jan Dara* te spelen en in Jackie Chan’s nieuwe film *Highbinders*.

NEELESHA BAVORA (Sujata)

In 1993 speelde Neelesha Bavora mee in de populaire Duitse tv-serie *'Gute Zeiten, Schlechte Zeiten'*. Ze ging al vlug op zoek naar nieuwe uitdagingen en begon ook achter de camera te werken voor onafhankelijke filmproducties. Haar rol in Samsara is haar eerste stap op weg naar internationale aandacht van het publiek.

LHAKPA TSERING (Dawa)

Lhakpa werkte als manager in een werktuigen center in Bangalore toen Pan Nalin hem ontdekte. Oorspronkelijk was zijn taak het helpen aanwerven van lokale mensen, maar spoedig zag Nalin in dat Lhakpa perfect was voor de rol van Dawa. Zo werd Lhakpa de eerste acteur die werd gecast. Nu wil Lhakpa Tsering voltijds acteur worden; hij heeft al enkele aanbiedingen gekregen.

JAMAYANG JINPA (Sonam)

In het echte leven is Jamayang een Lama. Hij werd geboren in een Tibetaanse nomadenfamilie. Als tiener besliste hij om monnik te worden in een klooster in Tibet, later vluchtte hij naar India. Hij wil een geleerde worden. Nu studeert hij Mahayana boeddhisme in een klooster in Zuid-India.

KELSANG TASHI (Jamayang)

Kelsang Tashi werd door Pan Nalin opgemerkt tijdens zijn castingtrip. Kelsang is een landbouwer. Tijdens de zomermaanden werkt hij als gids in de Himalayas. Ook hij wil acteur worden.

TSEWANG DORJEE (Kunga)

Lieveling van de hele filmcrew, ongelooflijk getalenteerd en gelukkig: Tsewang, 6 jaar oud, is ook monnik. Hij verblijft in het klooster van Chemerey in Ladakh, één van de hoofdlocaties van de film. Hij blijft er wonen en gaat naar een monnikenschool.

SHERAB SANGEY (Apo)

Sherab, 75 jaar, was één van de grootste gelukstreffers van de casting agents. Hij is een voormalige monnik uit Tibet. Hij ontsnapte op een dramatische manier naar India, onder een spervuur van kogels waardoor hij een deel van zijn hand verloor. Hij is ook de vader van Lhakpa Tsering, die Dawa in de film speelt.

RALI RALCHEV (Director of Photography)

Rali Ralchev studeerde cinematografie aan de film academie in Sofia. In 1995 werkte hij mee aan *Thundering Stones* van Iwan Tscherkova. Hij is ook gekend voor zijn werk voor *Luna Papa* van Bakhtiar Khudojnazarov. In 2000 fotografeerde hij de award-winnaar *Letter to America* door Iglia Triffonova. Rali Ralchev is een gastlector cinematografie aan de DFFB film academie van Berlijn.

ISABEL MEIER (Editor)

Isabel Meier groeide op in Zurich maar woont in Berlijn. Ze werkte mee aan verschillende projecten, zowel voor tv als documentaires. Daarna begon ze als editor te werken. Haar eerste film was de Duitse Oscar inzending uit 1999 *No place to go*, geregisseerd door Oskar Röhler. Daarvoor werkte ze ook al als co-editor aan *Full Moon* van Fredi Murer. Isabel Meier werkt nu momenteel de Duitse film *Brombeerchen* van Oliver Rihs af.

BRUNO TARRIERE (Geluid)

Bruno Tarrière werkt zowel als sound mixer als sound designer. Voor verschillende projecten, zoals *Samsara*, begeleidt hij de geluidsopnames en de postproducties van begin tot eind. Onder de meer dan 60 films waaraan hij meewerkte zitten o.a. *Super 8 Stories* (E. Kusturica), *Bronx Barbes* (Elianne de la Tour), *Wild Blue* (Thierry Knauf), *Jeanne d'Arc* (Luc Besson), *Journey to the Sun* (Yesim Ustaoglu), *Black Cat – White Cat* (Emir Kusturica) en *Central do Brasil* (Walter Salles).

CYRIL MORIN (componist)

Cyril Morin is afkomstig uit Frankrijk. Hij heeft vele nummers gecomponeerd voor tv-films in Europa, maar ook voor documentaires en kortfilms. *Samsara* is de derde film waarbij het samenwerkt met Pan Nalin (na *Khajuraho* en *Ayurveda-Art of Being*). Hij heeft ook solo albums gemaakt (*Flood*, *String Quartet*, *One of my Dreams*) en tevens de orchestratie voor het lied 'Paradise' uit het laatste album van Madonna. (www.cyrilmorin.com)

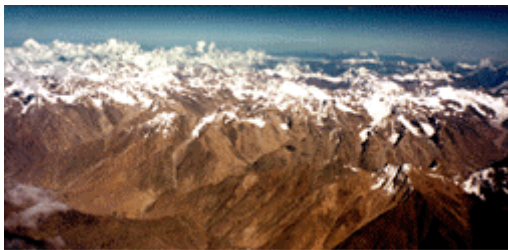
LADAKH (hoofdlocatie)

Ladakh, ook vaak ‘maanland’ genoemd, is één van de meest afgelegen gebieden in India. Het is een dorre, koude woestijn. Mensen leven er tot op 15 000 voet hoogte waardoor het één van de hoogst bewoonde plaatsen ter wereld is.

Door zijn strategische ligging was deze locatie voor bezoekers gesloten tot 1975. De hoogste pieken van het Himalayagebergte brachten bij tot de totale isolatie van het gebied. Zelfs vandaag is Ladakh moeilijk te bereiken. Het opnemen van de film was er slechts gedurende 4 maanden mogelijk en tijdens de winter was reizen er zelfs onmogelijk wegens gemiddelde temperaturen van -30° .

Ladakh, ook gekend als ‘de laatste Shangri-La’, is eerst en vooral grondgebied van de Mahayana boeddhisten. Het gebied wordt dus hoofdzakelijk bevolkt door boeren, monniken, nomaden, herders en rondlolende heremieten. Ladakh heeft als het ware een eigen culturele identiteit, een eigen manier van leven en eigen manier van omgaan met de tijd.

Samsara is de eerste langspeelfilm die helemaal in Ladakh werd opgenomen, waardoor het één van de zeldzame films is die op een gemiddelde hoogte van 15 000 voet werd opgenomen. Het duurde twee jaar om toestemming te krijgen. Vele films, vooral grote Hollywoodproducties, werden het opnemen in Ladakh geweigerd door de Indische overheid vanwege de enorme gevoelige grens met China en Pakistan, waar voortdurend strenge bewaking geldt.

DIRECTOR'S STATEMENT

“I went to a school called life and taught myself cinema. I always knew that I wanted to make films, even before I saw one at the age of nine. I lived in a very small and poor village in India, next to a railway junction where many trains stopped but only to exchange passengers. My village was nobody’s destination.

As a kid I sold tea on this unique railway platform. I would often sit on the deserted rail track, waiting eternally for a train to arrive, staring at five empty cups of tea, hanging from my five fingers.

Today, in Bombay, as I sit in front of my PowerBook, staring at my five fingers on the keyboard, a tiny cursor blinks with the regular pulse of a heart-beat on the screen. A noisy Swatch ticks away on my wrist. An air-ticket to Paris, a few papers and a cup of tea lie next to the Powerbook.

So much has happened between two cups of tea.

And all the happenings in our lives are the result of our desire and destiny. *Samsara* is the story of desire and destiny. *Samsara* is the story of a celebration of life.

By making documentary films, I have often been observed the lives of other people. Through the reality unfolded in front of the camera, I have shared the fruits of many people’s destiny; their grief and joy.

Documentaries have given me access to confront so-called reality. I filmed the destinies of a few chosen subjects with no control over anything except what to set my eyes and ears upon. I loved the form and filmed destinies and desires as they were, not how they existed in my imagination.

Desire often arises in *Samsara*, the world, the place in which we live. Like all other beings, I live all kind of desires. My desire to tell the story of Tashi and Pema comes from my imagination and my imagination probably comes from what I have lived. In one way or another we return to reality. We return to life.

Life gave me the opportunity to lead a spiritual and religious childhood with my family. I was told and re-told fascinating stories about Buddha and the Hindu gods. But it was only later, while roaming the Himalayas, that the seed of *Samsara* was sown.

I met with some of the most remarkable men and women who live in the remotest regions of Ladakh, Zaskar, Spiti, Sikkim and Bhutan, who were to leave a life-long impression on me and forever change my way of looking at both the world and myself.

That made me wonder: are desires responsible for my own destiny? Can one control or change the course of fate?

To tell Tashi and Pema’s story is also to control their destiny. I can play God for 140 minutes at the rate of 24 frames per second.

My desire to make *Samsara* and not any other film, also comes from the feeling that it is time to tell this story. To tell this story in the simplest way possible, with an approach straight from the guts. The mind should only tackle the cinematographic treatment, which, for me, is to work with the smallest number of elements possible. Like Zen, less is more.

Samsara is the world; both inside the monastery and outside it. It is the story of a lama, Tashi, who leaves the monastery to become a farmer, to live a worldly life. And it is the story of Pema, his wife, who possesses the qualities of a sage, while living in the world. In short, it's all about living or leaving bothy.

We all, at one point or another in our lives, are tempted to change things, escape or leave everything and go somewhere.

Samsara is the story of that somewhere.”

Pan Nalin